

Прочитавши не порвіть

а пошліть знайомим!

До Українських Робітників.

Пролетарі всіх країн
єднайтеся.

Одвертий грабунок українського села, забірання живого й мертвого реманенту, селянської власної землі, нарешті сама примусова праця на московських державних економіях — совхозах та колхозах — всі ці нечувані злочинства московської влади на Україні відкрили нарешті очі українському селянству на правдиві заміри большевиків.

Українське селянство уперто провадить щоденну збройну боротьбу зі своїми новими поміщиками з новими державними економіями. Селянство на власній спині, на власних злиднях, зрозуміло, що червоні москалі під несамовитий лемент „соціалістичної перебудови“ сільського господарства повертають панщину, державне кріпацтво на селі.

А українське робітництво?

Чи усвідомило воно свої інтереси в державі, котрих мусить боронити?

По чієму боці станете Ви, товариші, в розпочатій боротьбі українського селянства з московською владою?

Ви, що здебільшого ще зв'язані з селом та землею, чи не бачите Ви, що від Вашої участі в визвольній боротьбі українського народу залежить і Ваша власна доля?

Так знайте-ж, що в цілому світі робітництво разом з селянством бореться за волю. У трудового селянства і робітників є багато спільних інтересів. Селянська дрібна власність — це не капітал, так само як і власна хата у робітника. Тому соціалізм ніколи не виступав проти трудової селянської власності на землю, а навпаки обороняв його від визиску з боку великого грошового та земельного капіталу. Так учив Маркс і так розуміє селянські інтереси світова соціал-демократія, в тому числі і українська.

Українські робітники! Годі жити чужим розумом, годі йвяти в ри московським дурисвітам, котрі Вам замість Маркса підсовують божевільного Леніна і, грабуючи у селян землю та реманент для московських колхозів, галасують, що вони будують соціалізм.

Справжній марксист розуміє, що большевицька політика на селі — це звичайний грабіж, дике розбишачтво пануючих московських наїздників, а їхні совхози та колхози нічим не різняться від недавніх поміщицьких економій.

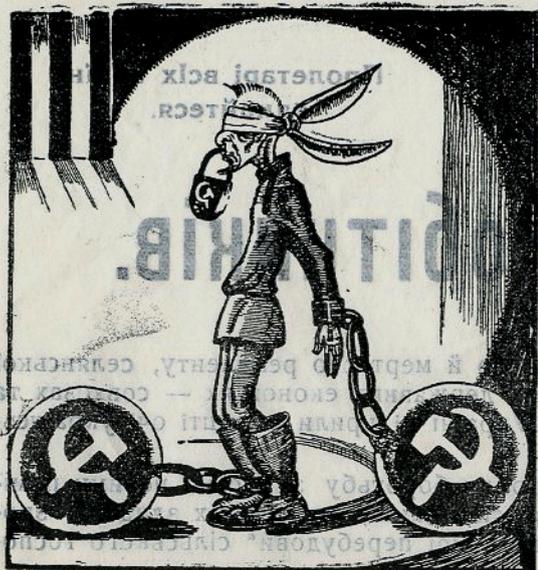
Як за лихої памяти московських царів, Сталін насилеє на Україну хмари московських дикунів-комуністів запроваджувати панщину на селі та вивозити награвований хліб з нашого краю на Московщину та за кордон, де й збуває його, як крадене, за півдарма!

Ось де починається не тільки експлуатація, а й справжній грабунок українського селянства. З під овечої шкури московського комунізму на селі виглядає хижак експлоататор — новий московський поміщик на Україні. Ось де треба шукати найчорнішу контрреволюцію, ось де найбільший ворог трудового люду! Чи зрозуміло тепер, чому українське робітництво мусить стати по боці українського села в його боротьбі з московською реакційною владою? Чи переконались Ви, товариші, що селянський рух за дрібну власність на землю не перечить а ні соціалізові в цілому, а ні Вашим сучасним робітничим інтересам?

Що дали московські большевики українському робітництву?

Нечувану експлуатацію, мізерну, голодну платню совітськими порожніми „червінцями“, виробничо-нормовочні комісії, „ударництво“, примусову „самоконтрактацію“ — оце нечуване зараз в світі обмеження волі руху, необхідної для виборення кращих умов праці! А кривавий терор, що закував не тільки вільне слово, але й саму думку, а професійне та національне упослідження місцевого українського робітника на користь заїжих з Московщини „видвиженців“, цих штрайкбрехерів та провокаторів робітничого руху! Всі оці подарунки московської начеб-то пролетарської влади, — хіба не перевершили вони робітничу політику московських царів?

Українські робітники! Чи так Ви уявляли собі соціалізм, про котрий марили цілі покоління працюючого люду?

Та-ж московський комунізм це — державне рабство, а не соціалізм. Так його окреслив світовий теоретик марксизму К. Каутський.

А що забрали від Вас москалі, коли війною зайняли нашу землю?

Всі демократичні вольности слова, друку, волю і незалежність професійного руху, соціальне страхування від безробіття, на старість, волю робітничих партій, словом все демократично-соціалістичне законодавство Української Народньої Республіки — підступно вкрали в українського працюючого люду!

Отже, до боротьби за старі права робітництва часів Української Народньої Республіки!

Всі сили, всю політичну революційну міць українського пролетаріату треба скерувати на спільну боротьбу всього українського народу з чужинецькою навалою.

У визвольній боротьбі українського народу за незалежність, за Українську Народню Республіку не мусить забракнути тяжкої озброєної руки українського пролетаріату!

На український пролетаріат історія покладає величезну відповідальність. Деспотична диктатура Сталіна засуджена самим життям на близький упадок. В цей момент всі підбиті народи союзу неминуче повстануть і в їх збройній боротьбі з майбутньою навалою білих наступників Сталіна Український народ і Український пролетаріат відіграє рішачу роль. Перемога мусить бути на боці демократичного національного визвольного руху поневолених народів, а не на боці московської червоної чи білої реакції!

Українські робітники! Пригадайте події 1918-20 років і переконайтеся, що ціла трагедія нашої боротьби за незалежність полягала в тім, що робітництво на Україні було зросійщене, і в запіллі робило большевицькі повстання по наказу і на користь Москви. Таку кайданову роботу провадили московські прихвостні на Україні, отакий ніж вони встромили в спину української демократичної і соціалістичної революції.

Не допустіться-ж в недалекому майбутньому страшної зради свого народу!

Будьте обережні!!!

Шукайте порозуміння з нашими спільниками по неволі!

Хай живе солідарність пролетаріату поневолених народів!

Соціалістичний пролетаріат цілого світу з нами в нашій боротьбі за демократію, за державну незалежність, за визволення працюючого люду з під московської експлоатації.

Українська Соціал-Демократична Робітнича Партія.

(Фракція за кордоном).